

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขหกสิบสอง

การเปิดเผยอัศจรรย์แห่งนิมิตเชิงพยากรณ์ของวิลเลียม มิลเลอร์:

การพิเคราะห์เชิงวิพากษ์ต่อการเบี่ยงเบนของแอตเวนติสม์ออกจาก “ความสว่างอันยิ่งใหญ่” และการเรียกให้กลับคืนสู่รากฐานที่แท้จริง

Jeff Pippenger

2024-01-26

อัศจรรย์ทั้งหลายแห่งความฝันของวิลเลียม

มิลเลอร์จะสองประกายเจิดจ้ายิ่งกว่าที่ได้สองประกายในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอร์ถึงสิบเท่า ความเข้าใจของพวกมิลเลอร์ไรต์เกี่ยวกับความรู้ที่ได้หรือขึ้นในช่วงประวัติศาสตร์ของพวกเขาจำเป็นต้อง แต่ยังไม่ครบถ้วน เมื่อความเข้าใจของพวกเขาถูกนำไปวางไว้ในบริบททางประวัติศาสตร์ที่แม่นยำยิ่งขึ้น ก็จะชี้ให้เห็นนัยสำคัญที่ลึกซึ้งยิ่งกว่าเดิม

เพราะมิได้เพียงขยายความจริงเชิงพยากรณ์ที่อัศจรรย์เหล่านั้นเป็นสัญลักษณ์เท่านั้น

แต่ยังนำมาซึ่งบททดสอบสำหรับหญิงพรหมจารีสิบคนในวาระสุดท้ายอีกด้วย

ความเข้าใจของพวกมิลเลอร์ไรต์ถูกถ่ายทอดไว้บนแผนภูมิของผู้บุกเบิกทั้งสองฉบับ (1843 และ 1850)

แผนภูมิทั้งสองฉบับเป็นความสำเร็จเป็นจริงของตารางทั้งหลายที่ได้พยากรณ์ไว้ในอาบาทุบบทที่สอง

และข้อเท็จจริงที่ว่าแผนภูมิลำเนานั้นเป็นความสำเร็จเป็นจริงของพระธรรมฮาบากุก

และอีกทั้งความจริงเหล่านั้นเองเป็นความจริงรากฐานของแอตเวนติสม์

ก็ได้รับการระบุไว้อย่างนั้นโดยพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์

ความเข้าใจเกี่ยวกับความจริงพื้นฐานบางประการได้รับการเพิ่มพูนในสง่าราศี

เมื่อชาวมิลเลอร์ไรต์ถูกนำไปเข้าสู่ความเข้าใจเรื่องสถานนมัสการในสวรรค์และความจริงต่าง ๆ

ที่เกี่ยวข้องกับสถานนมัสการ ภายหลังจากความผิดหวังอันใหญ่หลวงแห่งวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

แต่การที่แอตเวนติสม์เปลี่ยนผ่านเข้าสู่สภาพของเลาตีเซียในปี ค.ศ. 1856 และการที่พวกเขาปฏิเสธ

“เจ็ดกาลเวลา” ในที่สุดในปี ค.ศ. 1863 ได้นำพวกเขาเข้าสู่ถิ่นทุรกันดารของเลาตีเซีย นับตั้งแต่ทศวรรษ

1850 เป็นต้นมา ไม่มีความจริงสำคัญใด ๆ ได้ถูกนำออกมาผ่านทางแอตเวนติสม์เลย

หากท่านสงสัยในข้ออ้างนั้น ก็จงชี้ให้เห็นว่าเหตุใดข้ออ้างนั้นจึงไม่ถูกต้อง

พวกมิลเลอร์ไรต์เข้าใจถูกต้องเกี่ยวกับดาเนียลบทที่สอง แต่ความเข้าใจของพวกเขาไม่ชอบเขตจำกัด

แอตเวนติสม์ไม่เคยก้าวไปไกลเกินกว่าความเข้าใจของพวกมิลเลอร์ไรต์

ทุกวันนี้สามารถมองเห็นอาณาจักรทั้งแปดที่เป็นตัวแทนอยู่ในดาเนียลบทที่สองได้ เช่นเดียวกับที่สามารถมองเห็น

เห็นสัญลักษณ์ของการที่ดาเนียลอธิษฐานเพื่อจะเข้าใจความลึกลับแห่งความฝันของเนบูคัดเนสซาร์

ความลึกลับนั้นเป็นตัวแทนของความลึกลับเชิงพยากรณ์ขั้นสุดท้าย

(บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งสี่กำลังซบงถึงวาระสุดท้าย)

และความลึกลับเชิงพยากรณ์ขั้นสุดท้ายนั้นคือสิ่งที่ยอห์นระบุว่า เป็นวิรณของพระเยซูคริสต์

ความลึกลับนั้นถูกเปิดเผยเมื่อ “เวลาใกล้เข้ามาแล้ว” ก่อนที่เวลาทดลองพระคุณจะสิ้นสุดลงเพียงไม่นาน

และบัดนี้ความลึกลับนั้นกำลังถูกเปิดเผย สำหรับผู้ที่เลือกจะมองเห็น

ความเข้าใจของฝ่ายมิลเลอร์ไรต์เกี่ยวกับ “กิจเนื่องนิത്യ” ในพระธรรมดาเนียลนั้น

ได้รับการระบุโดยการดลใจว่าถูกต้อง แต่พอถึงปี 1901

แอตเวนติสม์ได้เริ่มกระบวนการปฏิเสธความจริงพื้นฐานนั้น และภายในทศวรรษ 1930

แอตเวนติสม์ก็ได้หวนกลับไปสู่ทฤษฎีโปรเตสแตนต์แบบเดิม ซึ่งอ้างว่า “กิจเนื่องนิത്യ”

เป็นตัวแทนของแง่มุมบางประการแห่งพันธกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการ ความเห็นของชาตานั้น พระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์กล่าวว่า มาจาก "ทูตสวรรค์ที่ถูกขับออกจากสวรรค์" ทุกวันนี้ ทรรศนะมิลเลอร์ไรต์ที่ถูกต้องเกี่ยวกับ "กิจเนื่องในตย์" สามารถมองเห็นได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ของลัทธินอกศาสนาเท่านั้น แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของการกบฏของแอดเวนติสต์ด้วย ซึ่งนำมาซึ่งความลุ่มหลงอย่างแรงกล้าเหนือบรรดาผู้ที่ไม่รักความจริง.

เหล่ามิลเลอร์ไรต์ได้รับการทรงนำไปสู่วันที่ถูกต้องสำหรับการสิ้นสุดของช่วงเวลาสองพันสามร้อยปี และลัทธิแอดเวนติสต์ภายหลังความผิดหวังครั้งใหญ่ก็ได้รับรู้ถึงความสว่างที่เพิ่มขึ้นซึ่งเกี่ยวเนื่องกับคำพยากรณ์นั้นโดยทันที แต่ด้วยการปฏิเสธ "เจ็ดกาลเวลา" ของพวกเขา ตั้งแต่ปี 1856 ถึง 1863 และแม้กระทั่งจนถึงทุกวันนี้ พวกเขาได้เห็นความสว่างที่ก้าวหน้ายิ่งขึ้นจากหลักคำสอนที่พวกเขาอ้างว่าเป็นเสาหลักและรากฐานสำคัญของตนเลย วันนี้ "เจ็ดกาลเวลา" อาจเห็นได้ชัดเจน (โดยผู้ที่เต็มใจจะเห็น) ว่าเกี่ยวข้องโดยตรงกับทุกช่วงเวลาของคำพยากรณ์สองพันสามร้อยปี

สี่สิบเก้าปีแรกเป็นตัวแทนของวัฏจักรที่แผ่นดินได้หยุดพักทุกปีที่เจ็ด ซึ่งทำซ้ำอยู่เจ็ดครั้ง สี่ร้อยเก้าสิบปีนั้นไม่เพียงเป็นช่วงเวลาแห่งการทดลองสำหรับอิสราเอลโบราณเท่านั้น แต่ยังชี้ให้เห็นด้วยการกบฏต่อพระบัญชาที่ให้ปล่อยแผ่นดินได้หยุดพักจะดำเนินไปกี่ปี จนสะสมครบเป็นเจ็ดสิบปีที่แผ่นดินถูกขัดขวางมิให้ได้หยุดพัก (ซึ่งก็คือช่วงเวลาแห่งการเป็นเชลยเพราะการกบฏนั่นเอง) สัปดาห์ที่พระคริสต์ทรงยืนยันพันธสัญญานั้นมีโครงสร้างเป็นสามปีครึ่งจนถึงไม้กางเขน และอีกสามปีครึ่งหลังจากไม้กางเขน ในสัปดาห์นั้น พระคริสต์ทรงรวบรวมมนุษย์ทั้งปวง เพราะพระองค์ตรัสว่า หากพระองค์ทรงถูกยกขึ้น พระองค์จะทรงรวบรวมมนุษย์ทั้งปวง!

บัดนี้ถึงเวลาพิพากษาโลกนี้แล้ว บัดนี้เจ้านายแห่งโลกนี้จะถูกขับไล่ออกไป และเรานั้น ถ้าเราได้รับการยกขึ้นจากแผ่นดินแล้ว เราจะชักนำคนทั้งปวงให้มาหาเรา ยอห์น 12:31, 32

ช่วงเวลาสองพันห้าร้อยยี่สิบวันซึ่งพระคริสต์ทรงยืนยันพันธสัญญาและทรงรวบรวมมนุษย์ทั้งหลายไว้กับพระองค์นั้น เป็นภาพแทนของช่วงเวลาสองพันห้าร้อยยี่สิบปีที่พระเจ้าทรงกระจายชนชาติของพระองค์ผู้กบฏออกไป เนื่องด้วยการพิพาทแห่งพันธสัญญาของพระองค์ "เจ็ดกาลเวลา" ที่ทรงกระทำต่อราชอาณาจักรเหนือของอิสราเอลนั้น เป็นภาพแทนของการกระจายเป็นเวลาสองพันห้าร้อยยี่สิบปี ซึ่งเริ่มต้นในปี 723 ก่อน ค.ศ. และสิ้นสุดลงในปี 1798 ปี 538 แบ่งช่วงเวลาทั้งสองออกจากกัน และก่อให้เกิดช่วงเวลาต่อเนื่องกันสองช่วง ช่วงละหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี ช่วงแรกเป็นภาพแทนของการเหยียบย่ำสถานนมัสการและกองทัพโดยลัทธินอกศาสนา และช่วงที่สองเป็นการเหยียบย่ำซึ่งสำเร็จลงโดยลัทธิสันตะปาปา

"เจ็ดกาลเวลา" จำนวนสองพันห้าร้อยยี่สิบปีที่มีต่ออาณาจักรฝ่ายใต้ ซึ่งเริ่มต้นในปี 677 ก่อนคริสตกาล และสิ้นสุดในปี 1844 นั้น ได้สิ้นสุดลงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 สิ่งนี้เป็นสัญลักษณ์แห่งคำสาปของพันธสัญญา และได้สิ้นสุดลงด้วยการเปาเตอร์ยูบิลลี ซึ่งจะต้องเปาในวันแห่งการลบลมทิน วันแห่งการลบลมทินตามแบบเล็งถึงความจริง ซึ่งเริ่มต้นในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เป็นตัวแทนของช่วงระยะเวลาหนึ่ง ช่วงเวลานั้นคือช่วงแห่งการพิพากษาเพื่อการสืบสวน และในระหว่างช่วงเวลานั้น แตรยูบิลลีซึ่งสัมพันธ์กับวัฏจักรศักราชดีสิทธีแห่งเลขเจ็ดจะต้องถูกเปา.

แต่ในสมัยแห่งเสียงของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด เมื่อท่านจะเริ่มเปาแตร ความล้าลึกของพระเจ้าก็จะสำเร็จ ดังที่พระองค์ได้ทรงประกาศแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ คือพวกผู้เผยพระวจนะ วิวรณ์ 10:7

การเปาเตอร์ครั้งที่เจ็ด ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

เป็นภาพแทนของตรรกะบูลีนแห่งวัฏจักรศักดิ์สิทธิ์แห่งเลขเจ็ด ดังที่ได้กำหนดไว้ในเลวินิตี บทที่ยีสิบห้า พวกมิลเลอร์ไรต์ในที่สุดก็ถูกต้องในเรื่องการกำหนดเวลาของคำพยากรณ์สองพันสามร้อยปี และลัทธิแอ็ดเวนติสต์ก็ได้เข้าใจคำพยากรณ์นี้มากยิ่งขึ้นภายหลังความผิดหวังครั้งใหญ่ไม่นาน แต่ "อัญมณี" ของมิลเลอร์เกี่ยวกับช่วงเวลาสองพันสามร้อยปีนั้น ในวันที่กำลังสองประกายเจ็ดข้างขึ้นสิบเท่า ลักษณะเฉพาะเชิงพยากรณ์ทุกประการของช่วงเวลาทั้งเจ็ดซึ่งเป็นตัวแทนอยู่ภายในช่วงเวลาสองพันสามร้อยปีนั้น มีความเชื่อมโยงเชิงพยากรณ์โดยตรงกับช่วงเวลาสองพันห้าร้อยยีสิบปี ("เจ็ดเท่า") แห่งเลวินิตี บทที่ยีสิบห้าและยีสิบหก

พวกมิลเลอร์ไรต์ปฏิเสธคำอ้างของโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทรามและคาทอลิกที่ว่า "พวกฉกฉิงในหมู่มนุษชาติของเจ้า" ผู้ซึ่ง "ยกตนขึ้น" และ "ล้มลง" นั้นเป็นสัญลักษณ์ของอันติโอคัส เอปิปาเนส และพวกเขาก็ถูกต้องแล้ว พวกเขาารู้และปกป้องความจริงที่ว่า ในพระวาระพยากรณ์ของพระเจ้า ผู้ที่ถูกนำเสนอว่าเป็น "พวกฉกฉิงในหมู่มนุษชาติของเจ้าผู้ซึ่งได้สถาปนาอิมิต" นั้นคือโรม มิใช่กษัตริย์ซีเรียผู้หนึ่งซึ่งไม่มีผู้ใดรู้จักและไร้ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ผู้ซึ่งได้สถาปนาอิมิตนั้น

ทุกวันนี้ นักเทววิทยาแอ็ดเวนติสต์สอนว่า "คนฉกฉิงในหมู่มนุษชาติของเจ้า" คืออันติโอคัส เอปิปาเนส ทุกวันนี้ ข้อโต้แย้งซึ่งในประวัติศาสตร์ของมิลเลอร์ไรต์เป็นตัวแทนของความจริงที่ว่าชนพันธสัญญาเดิมซึ่งกำลังถูกผ่านเลยไปนั้น ไม่เข้าใจและไม่อาจเข้าใจอิมิตได้เลย (ซึ่งได้รับการยืนยันโดยความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ "คนฉกฉิงในหมู่มนุษชาติของเจ้า")

กำลังถูกกล่าวซ้ำอีกครั้งโดยชนพันธสัญญาเดิมที่กำลังถูกผ่านเลยไปอีกครั้งหนึ่ง.

เมื่อปราศจากอิมิต ประชาชนก็พินาศ; แต่ผู้ที่รักษารธรรมบัญญัติก็เป็นสุข สุภาษิต 29:18

พวกมิลเลอร์ไรต์ได้สั่งสอนอย่างถูกต้องว่า ช่วงเวลาสองพันห้าร้อยยีสิบปี ("เจ็ดเท่า"), ในเลวินิตี บทที่ยีสิบหก เป็นคำพยากรณ์เกี่ยวกับเวลาที่ยาวนานที่สุดและเป็นคำพยากรณ์เรื่องเวลาครั้งสุดท้ายในพระคัมภีร์ แต่แอ็ดเวนติสต์ฝ่ายเลาติเซียได้ปฏิเสธ "อัญมณี" นั้นในปี 1863 และทุกวันนี้ก็สามารถเห็นได้ (โดยบรรดาผู้ที่ปรารถนาจะเห็น) ว่า ไม่เพียงแต่พวกมิลเลอร์ไรต์ถูกต้องในการระบุว่า "เจ็ดเท่า" เป็นคำพยากรณ์เกี่ยวกับเวลาที่ยาวนานที่สุดในพระคัมภีร์เท่านั้น แต่ยังถูกต้องด้วยที่ว่า "คำสาปแช่ง" ซึ่งคือพระพิโรธของพระเจ้า ได้ถูกกระทำลงต่อทั้งอาณาจักรฝ่ายเหนือและอาณาจักรฝ่ายใต้ของอิสราเอลด้วย.

ทุกวันนี้ บททอวาอันสอดคล้องกันของความพระพิโรธทั้งสองประการนั้น ซึ่งพระธรรมดาเนียลกล่าวถึง (เช่นเดียวกับผู้เผยพระวจนะท่านอื่น ๆ) สามารถเห็นได้ว่าเป็นเสมือนที่คั่นหนังสือสองด้าน (ต้นและปลาย) ของช่วงเวลาสี่สิบหกปี เมื่อพระคริสต์ทรงสถาปนาพระวิหารมิลเลอร์ไรต์ ดังที่มีแบบอย่างไว้โดยสี่สิบหกวันที่โมเสสอยู่บนภูเขาเพื่อรับคำสั่งสำหรับการก่อสร้างพลับพลาในถิ่นทุรกันดาร; และโดยสี่สิบหกปีแห่งการบูรณะพระวิหารของเฮโรดซึ่งพวกฟาริสีได้กล่าวอ้างถึงในการสนทนาของพวกเขากับพระคริสต์เกี่ยวกับการที่พระองค์จะทรง "ให้ฟื้นขึ้น" โดยการชำระพระวิหารซึ่งได้ถูก "ทำลาย" โดยพวกพ่อค้าและคนแลกเงิน, และโดยการฟื้นคืนพระชนม์แห่งพระวิหารฝ่ายมนุษย์ของพระองค์ซึ่งถูกสร้างขึ้นด้วยโครโมโซมสี่สิบหกแห่งด้วย. ทุกวันนี้ ความจริงพื้นฐานของมิลเลอร์ไรต์ยังคงถูกต้องไม่ต่างจากเดิม แต่บัดนี้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นสิบเท่า.

ทุกวันนี้ย่อมสามารถเห็นได้ (โดยผู้ที่เต็มใจจะเห็น) ว่า เมื่อพระคริสต์ทรงสำแดงพระองค์เองในพระนามว่า บิลโมนี (ผู้ทรงนับอย่างอัศจรรย์ หรือผู้ทรงนับสิ่งลับ) ในข้อที่สิบสามแห่งดาเนียลบทที่แปดนั้น พระองค์กำลังทรงเสนอความเชื่อมโยงระหว่างอิมิตหนึ่งซึ่งเป็นตัวแทนของช่วงเวลาสองพันสามร้อยปี กับอิมิตอีกหนึ่งซึ่งเป็นตัวแทนของสองพันห้าร้อยยีสิบปี เมื่อความสัมพันธ์ของช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ทั้งสองนี้ได้รับการตระหนัก ก็จะได้เห็นว่า ทั้งสองมีความเชื่อมโยงโดยตรงกับระยะเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปีแห่งการปกครองของสันตะสำนัก

ซึ่งในทางกลับกันก็เชื่อมโยงกับหนึ่งพันสองร้อยเก้าสิบปีในดาเนียลบทที่สิบสอง และกับหนึ่งพันสามร้อยสามสิบห้าปีในข้อเดียวกันนั้นด้วย

ยังมีความเชื่อมโยงโดยตรงอีกมากของช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ซึ่งสัมพันธ์กับนิมิตทั้งสองในข้อสิบสามและสิบสี่แห่งดาเนียลบทที่แปด แต่มีเพียงผู้ที่ปรารถนาจะเห็นเท่านั้นที่ยอมรับความเชื่อมโยงเหล่านั้นได้ ทว่าในวันนี้ นอกเหนือไปจากความเชื่อมโยงของช่วงเวลาทั้งหมดที่ถูกรวบรวมเข้าด้วยกันโดยนิมิตทั้งสองแล้ว ยังมีการสำแดงพระนามของฟัลโมนี (ผู้ทรงมหัศจรรย์ผู้ทรงนับจำนวน หรือผู้ทรงนับความลับ) อีกด้วย พวกมิลเลอไรต์เข้าใจถูกต้องเกี่ยวกับสองข้อนี้ แต่ยังมีข้อจำกัด และในวันนี้ลัทธิแอ็ดเวนติสต์ก็อยู่ในความมืดมิดอย่างสิ้นเชิงโดยครบถ้วนทุกประการ

ท่านทั้งหลายจงหยุดนิ่งและประหลาดใจ จงร้องตะโกนออกมาและร้องให้เกิด เขาทั้งหลายเมามาย แต่ไม่ใช่ด้วยเหล้าองุ่น เขาทั้งหลายโหเซไปมา แต่ไม่ใช่ด้วยสุราแรง เพราะพระยาห์เวห์ได้ทรงเทวิญญูณแห่งความหลับใหลอย่างลึกลงเหนือท่านทั้งหลาย และได้ทรงปิดตาของท่านเสีย คือบรรดาผู้เผยพระวจนะและบรรดาผู้นำของท่าน พระองค์ได้ทรงปกคลุมบรรดาผู้ที่ยังเห็นเสียแล้ว และนิมิตทั้งสองได้กลายเป็นแก่ท่านทั้งหลายดังถ้อยคำในหนังสือที่ผนึกไว้ ซึ่งคนทั้งหลายนำไปให้ผู้มีความรู้ กล่าวว่า “ขออ่านสิ่งนี้ให้ข้าพเจ้าฟังเถิด” และเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าอ่านไม่ได้ เพราะมันถูกผนึกไว้” แล้วหนังสือนั้นก็ถูกนำไปให้ผู้ไม่มีความรู้ กล่าวว่า “ขออ่านสิ่งนี้ให้ข้าพเจ้าฟังเถิด” และเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่มีความรู้” อธิยาห์ 29:9-12

ซิสเตอร์ไวท์ระบุว่า วิลเลียม มิลเลอร์ได้รับ “ความสว่างอันยิ่งใหญ่” เกี่ยวกับพระธรรมวิวรณ์ แต่ความเข้าใจของเขาในวิวรณ์บทที่สิบสอง สิบสาม สิบเจ็ด และสิบแปดนั้น กล่าวโดยตรงก็คือ ไม่ถูกต้อง ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเหล่านั้นมิได้ถูกแสดงไว้บนแผนภาพศักดิ์สิทธิ์ทั้งสอง แต่สิ่งที่ถูกแสดงจากพระธรรมวิวรณ์ บทที่เก้า คือ “อัญมณี” ที่ว่า ศาสนาอิสลามถูกแทนโดยวิบัติทั้งสามประการ

“บรรดาผู้เทศนาและประชาชนได้มองหนังสือวิวรณ์ว่าเป็นหนังสือลึกลับและมีความสำคัญน้อยกว่าส่วนอื่น ๆ ของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าหนังสือนี้แท้จริงแล้วเป็นวิวรณ์ที่ประทานไว้เพื่อประโยชน์เป็นพิเศษแก่ผู้ที่มีชีวิตอยู่ในยุคสุดท้าย เพื่อชี้แนะพวกเขาในการหยั่งรู้ตำแหน่งที่แท้จริงของตนและหน้าที่ของตน พระเจ้าทรงชี้แนะความคิดของวิลเลียม มิลเลอร์ไปสู่คำพยากรณ์ทั้งหลาย และประทานความสว่างอันยิ่งใหญ่แก่เขาเกี่ยวกับหนังสือวิวรณ์” *Early Writings*, 231.

สำนวนว่า “ความสว่างอันยิ่งใหญ่” ในงานเขียนของซิสเตอร์ไวท์นั้นให้ความกระจ่างอย่างยิ่ง มิลเลอร์เข้าใจเรื่องคริสตจักรทั้งหลาย ตราทั้งหลาย และแตรทั้งหลายในพระธรรมวิวรณ์ เพราะทูตสวรรค์บริสุทธิได้ “ชี้แนะความคิดของเขา” ในเรื่องเหล่านี้ “ความสว่างอันยิ่งใหญ่” ที่ประทานแก่ มิลเลอร์นั้นถูกสำแดงไว้บนศิลาศักดิ์สิทธิ์สองแผ่น และความจริงทางหลักคำสอนซึ่งเป็น “ความสว่างอันยิ่งใหญ่” นั้น ในความฝันของเขาถูกระบุว่าเป็น “อัญมณี” แอดเวนตันิยมได้รับ “ความสว่างอันยิ่งใหญ่” นั้น และเริ่มปกปิดมันด้วยอัญมณีปลอมตั้งแตปี 1863 หลักการของ “ความสว่าง” คือ “ความสว่าง” เป็นสิ่งที่พระคริสต์ทรงใช้ในการพิพากษาบุคคลหนึ่งหรือชนชาติหนึ่ง ๆ

“ความสว่าง” มิได้พิพากษาเพียงชนชาติหนึ่งเท่านั้น แต่ยังรวมถึง “ความสว่าง” ที่พวกเขาอาจจะได้รับ หากพวกเขาไม่ได้อุตตันเสียก่อนด้วย (ดังที่พวกเขาได้กระทำในปี 1856 ซึ่งเป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งในหลายตัวอย่าง) อีกคุณลักษณะหนึ่งที่สัมพันธ์กับ “ความสว่าง” ก็คือ “ความสว่าง” ที่ถูกปฏิเสธยอมก่อให้เกิดความมืดในระดับที่สอดคล้องกัน ลัทธิแอ็ดเวนติสต์ได้ปฏิเสธและปกปิด

“ความสว่างอันยิ่งใหญ่” ที่พระเจ้าทรงประทานแก่ Miller ซึ่งเป็นตัวแทนของรากฐานแห่งลัทธิแอดเวนติส.

“พระองค์ผู้ทอดพระเนตรลึกลงไปใต้เปลือกนอก ผู้ทรงอ่านจิตใจของมนุษย์ทั้งปวง ตรัสถึงบรรดาผู้ที่ได้รับ ‘ความสว่างอันยิ่งใหญ่’ ว่า ‘เขาทั้งหลายมิได้ทุกข์ใจและพิศวงเพราะสภาพทางศีลธรรมและฝ่ายจิตวิญญาณของตน’ แท้จริงแล้ว เขาทั้งหลายได้เลือกทางของตนเอง และจิตวิญญาณของเขาก็ยินดีในสิ่งน่าสะอิดสะเอียนของตน เราจะเลือกความลวงของเขาทั้งหลายด้วย และจะนำสิ่งที่เขากลัวมาสู่เขา เพราะเมื่อเราเรียก ก็ไม่มีผู้ใดตอบ เมื่อเราพูด เขาทั้งหลายก็ไม่ฟัง แต่ได้กระทำความชั่วต่อหน้าต่อตาเรา และเลือกสิ่งที่เราไม่พอใจ ‘พระเจ้าจะทรงส่งความหลงผิดอย่างแรงกล้ามาเหนือเขาทั้งหลาย เพื่อให้เขาเชื่อคำมั่ว’ เพราะเขาทั้งหลาย ‘มิได้รับความรักในความจริง เพื่อเขาจะได้รับความรอด’ ‘แต่กลับยินดีในความอธรรม’ อีสยาห์ 66:3, 4; 2 เธสะโลนิกา 2:11, 10, 12.”

“พระอาจารย์จากสวรรค์ได้ทรงถามว่า:

‘จะมีความลวงใดที่รุนแรงยิ่งกว่านี้ซึ่งสามารถหลอกล่อจิตใจได้อีกเล่า

นอกจากการเสแสร้งว่าท่านกำลังก่อสร้างอยู่บนรากฐานที่ถูกต้อง และว่าพระเจ้าทรงรับรองกิจการของท่าน ทั้งที่ในความเป็นจริงท่านกำลังดำเนินหลายสิ่งตามนโยบายของโลก

และกำลังกระทำบาปต่อพระยะโฮวาห์? โอ นี่เป็นการหลอกลวงอันใหญ่หลวง

เป็นความลุ่มหลงที่ชวนให้หลงใหล ซึ่งเข้าครอบงำจิตใจ เมื่อมนุษย์ผู้ซึ่ง “ครึ่งหนึ่งเคยรู้จักความจริง”

เข้าใจผิดว่ารูปแบบแห่งความศรัทธาเป็นจิตวิญญาณและฤทธานุภาพของมัน;

เมื่อพวกเขาคิดว่าตนมีและเพิ่มพูนด้วยทรัพย์สมบัติ และไม่ต้องการสิ่งใดเลย

ทั้งที่ในความเป็นจริงพวกเขาขาดแคลนทุกสิ่ง” Testimonies, volume 8, 249, 250.

เลาตีเซีย ซึ่งแอดเวนติสมิได้กลายเป็นในปี 1856 เป็นภาพแทนของบรรดาผู้ที่ครึ่งหนึ่งเคยได้รับ

“ความสว่างอันยิ่งใหญ่” แต่ถูกกำหนดไว้ให้ได้รับ “ความลุ่มหลงอันแรงกล้า”

ตามที่กล่าวไว้ในพระธรรมเธสะโลนิกาฉบับที่สอง ขณะเดียวกันก็ยิ่งเชื่ออยู่ตลอดเวลาว่า

รากฐานเทียมที่ตนได้ก่อสร้างโดยการนำเหรียญปลอมและอัญมณีปลอมเข้ามานั้น

ได้รับการทรงแต่งตั้งจากพระเจ้า ทั้งที่แท้จริงแล้วรากฐานนั้นเป็นรากฐานที่สร้างอยู่บนทราย แอดเวนติสมิเป็น

“คริสตจักรที่ได้รับความสว่างอันยิ่งใหญ่ ได้รับหลักฐานอันยิ่งใหญ่” แต่ก็เป็น “คริสตจักร” ที่ได้ละทิ้ง

“ข่าวสารที่องค์พระผู้เป็นเจ้า” ได้ “ทรงส่ง” มา และนับแต่นั้นมาก็ได้รับ “คำกล่าวอ้างที่ไร้เหตุผลอย่างที่สุด

และข้อสมมติอันเป็นเท็จ และทฤษฎีอันเป็นเท็จ”

“ศาสนาจารย์ทั้งหลายที่มีได้รับการชำระให้บริสุทธิ์กำลังตั้งตนเป็นปฏิปักษ์ต่อพระเจ้า

พวกเขากำลังสรรเสริญพระคริสต์และพระของโลกนี้ในลมหายใจเดียวกัน

ขณะที่โดยคำประกาศอ้างว่าตนรับพระคริสต์นั้น พวกเขากลับโอบรับบาร์บัส

และด้วยการกระทำของตนกล่าวว่า ‘ไม่เอาคนนี้ แต่เอาบาร์บัส’

ให้ทุกคนที่อ่านข้อความเหล่านี้จงระวังตัวไว้ ชาตานได้โอ้อวดถึงสิ่งที่มีนสามารถกระทำได้ มันคิดว่าจะทำลาย

ายเป็นหน้าหนึ่งใจเดียวกันซึ่งพระคริสต์ได้ทรงอธิษฐานขอให้มียอยู่ในคริสตจักรของพระองค์

มันกล่าวว่า ‘เราจะออกไป และเป็นวิญญาณมุสาเพื่อหลอกลวงบรรดาผู้ที่เราสามารถหลอกได้ ให้ตีเตียน

และกล่าวโทษ และบิดเบือน’ จงปล่อยให้บุตรแห่งการล่อลวงและพยานเท็จได้รับการต้อนรับจาก

“คริสตจักรหนึ่งซึ่งได้รับความสว่างอันยิ่งใหญ่” ได้รับหลักฐานอันยิ่งใหญ่

แล้วคริสตจักรนั้นจะทอดทิ้งข่าวสารที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงส่งมา

และรับเอาคำกล่าวอ้างที่ไร้เหตุผลอย่างที่สุด ตลอดจนข้อสมมติอันเป็นเท็จและทฤษฎีอันเป็นเท็จ

ชาตานหัวเราะเยาะความโง่เขลาของพวกเขา เพราะมันรู้ว่าความจริงคืออะไร”

“คนเป็นอันมากจะยืนอยู่บนธรรมาสันของเรา โดยถือคบเพลิงแห่งคำพยากรณ์เทียมเท็จไว้ในมือของตน

ซึ่งจุดขึ้นจากคบเพลิงแห่งชาตานอันมาจากนรก หากความสงสัยและความไม่เชื่อได้รับการทะนุถนอมไว้

ผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อจะถูกนำออกไปจากท่ามกลางผู้คนที่คิดว่าตนรู้มากนัก ‘ถ้าเจ้ารู้’ พระคริสต์ตรัส ‘แม้แต่เจ้า อย่างน้อยก็ในวันนี้ของเจ้า ถึงสิ่งทั้งหลายซึ่งเป็นของสันติสุขของเจ้า! แต่บัดนี้สิ่งเหล่านั้นถูกซ่อนไว้จากตาของเจ้าแล้ว”

“ถึงกระนั้น รากฐานของพระเจ้านั้นมั่นคงแน่นอน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรู้จักบรรดาผู้ที่เป็นของพระองค์ ผู้ปฏิบัติพันธกิจที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์จะต้องไม่มีอุบายล่อลวงในปากของเขา เขาต้องเปิดเผยแจ่มชัดดจกลางวัน ปราศจากมลทินแห่งความชั่วทุกประการ พันธกิจและงานสิ่งพิมพ์ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์จะเป็นพลังในการฉายแสงแห่งความจริงไปยังชนชาติคดโกงรุ่นนี้ ฟิน้องทั้งหลาย แสงสว่างเกิด เราต้องการแสงสว่างยิ่งขึ้นอีก จงเปาเตอร์ในศิโยน จงเปล่งเสียงเตือนบนภูเขาบริสุทธิ์ จงรวบรวมกองทัพขององค์พระผู้เป็นเจ้า ด้วยใจที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ เพื่อจะฟังว่าพระองค์จะตรัสอะไรแก่ประชากรของพระองค์ เพราะพระองค์ได้ทรงเพิ่มพูนแสงสว่างแก่ทุกคนที่จะฟัง ให้พวกเขาติดตามและเตรียมพร้อม แล้วขึ้นสู่สนามรบ—เพื่อช่วยองค์พระผู้เป็นเจ้าต่อสู้กับบรรดาผู้มีกำลัง พระเจ้าพระองค์เองจะทรงกระทำการเพื่ออิสราเอล สิ้นที่มิสาทุกสิ้นจะถูกทำให้เสียบลง มือของเหล่าทูตสวรรค์จะโค่นล้มกลอุบายล่อลวงที่กำลังก่อตัวขึ้น ป้อมปราการของซาตานจะไม่มีความมีชัย ชัยชนะจะติดตามข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ดังเช่นแม่ทัพแห่งกองทัพขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงรื้อทำลายกำแพงเมืองเยรีโคฉันใด ชนชาติผู้รักษาพระบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะมีชัยฉันนั้น และองค์ประกอบทั้งปวงที่ต่อต้านจะพ่ายแพ้ อย่าให้ผู้ใดบ่นกล่าวโทษผู้รับใช้ของพระเจ้าที่มาหาพวกเขาพร้อมด้วยข่าวสารซึ่งส่งมาจากสวรรค์นั้นอีกต่อไป อย่าคอยจับผิดพวกเขาอีกเลย โดยกล่าวว่า ‘พวกเขาเด็ดขาดเกินไป; พวกเขาพูดรุนแรงเกินไป’ พวกเขาอาจพูดอย่างรุนแรง; แต่สิ่งนั้นไม่จำเป็นหรือ? พระเจ้าจะทรงกระทำให้หูของบรรดาผู้ฟังเสียหวั่น หากพวกเขาจะไม่ใส่ใจพระสุรเสียงของพระองค์หรือข่าวสารของพระองค์ พระองค์จะทรงประกาศโทษบรรดาผู้ที่ต่อต้านพระวามะของพระเจ้า”

“ซาตานได้ใช้ทุกวิถีทางเท่าที่เป็นไปได้ เพื่อมิให้มีสิ่งใดเข้ามาท่ามกลางพวกเราในฐานะชนชาติหนึ่ง เพื่อว่ากล่าวและตักเตือนเรา และ exhort us to put away our errors. แต่มีชนชาติหนึ่งที่จะห้ามหีบของพระเจ้า บางคนจะออกไปจากท่ามกลางพวกเรา ผู้ซึ่งจะไม่ห้ามหีบอีกต่อไป แต่คนเหล่านี้ไม่อาจก่อกำแพงเพื่อขัดขวางความจริงได้ เพราะความจริงนั้นจะดำเนินต่อไปทั้งไปข้างหน้าและสูงขึ้นจนถึงที่สุด ในอดีตพระเจ้าได้ทรงยกมนุษย์ขึ้นมา และพระองค์ยังทรงมีคนของพระองค์อยู่ ผู้กำลังรอโอกาส เตรียมพร้อมที่จะกระทำตามพระบัญชาของพระองค์—คนที่จะไม่ฝ้อข้อจำกัดซึ่งเป็นเพียงกำแพงที่ฉาบด้วยปูนที่ไม่ได้ผสมอย่างถูกต้อง เมื่อพระเจ้าทรงประทานพระวิญญาณของพระองค์แก่คนทั้งหลาย พวกเขาจะทำงาน พวกเขาจะประกาศพระวามะขององค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาจะเปล่งเสียงของตนดุจเสียงแตร ความจริงจะไม่ถูกทำให้ลดน้อยลงหรือสูญเสียดู้อ่านาลในมือของพวกเขา พวกเขาจะแสดงให้เห็นการละเมิดของตน และให้วงศำวนของยาโคบเห็นบาปของตน” Testimonies to Ministers, 409–411.

การระบุว่าสัญลักษณ์ของซาตานคือ “เครื่องบูชาประจำวัน” ว่าเป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์ เท่ากับเป็นการสรรเสริญ “พระคริสต์และพระแห่งโลกนี้ในลมหายใจเดียวกัน ขณะที่ในทางคำประกาศเขารับพระคริสต์ แต่เขากลับโอบรับบาร์บัส และด้วยการกระทำของเขาจึงกล่าวว่า ‘อย่าเอาคนนี้ แต่เอาบาร์บัส” ความจริงทั้งหลายที่ถูกแทนไว้ในความฝันของมิลเลอร์ว่าเป็น “อัญมณี” และยังได้รับการสำแดงอย่างเป็นภาพบนแผ่นศักดิ์สิทธิ์สองแผ่นนั้น คือ “แสงสว่างยิ่งใหญ่” ซึ่งมิลเลอร์ได้รับ และซึ่งอ็ดเวนติสม์ได้ปฏิเสธเสียแล้ว

พวกเขาอ้างว่ากำลังสรรเสริญพระคริสต์ด้วยสัญลักษณ์ของชาตาน และอ้างว่าตนกำลังยืนอยู่บนรากฐานของพระเจ้า ทั้งที่แท้จริงแล้วเป็นรากฐานปลอมซึ่งนำความล่มหลออย่างแรงกล้ามาสู่ทุกคนที่ยืนอยู่บนโครงสร้างคำสอนอันบกพร่องนั้น ไม่มีสิ่งใดใหม่ภายใต้ดวงอาทิตย์ และอิสราเอลยุคปัจจุบันก็เป็นเพียงผู้ที่กำลังก้าวเดินตามรอยเท้าเชิงพยากรณ์ของอิสราเอลโบราณเท่านั้น

“มีเรื่องหนึ่งที่น่าทึ่งเกี่ยวกับจิตวิญญาณของข้าพเจ้าอยู่ คือการขาดความรักของพระเจ้าอย่างใหญ่หลวง ซึ่งได้สูญหายไปเพราะการขัดขืนต่อความสว่างและความจริงอย่างต่อเนื่อง และเพราะอิทธิพลของบรรดาผู้ที่ได้มีส่วนร่วมในการงานอย่างแข็งขัน ผู้ซึ่งเมื่อเผชิญกับหลักฐานที่ทับถมเพิ่มพูนขึ้นแล้ว ได้ใช้อิทธิพลของตนเพื่อต้านทานงานของข้าพเจ้าที่พระเจ้าได้ทรงส่งมา ข้าพเจ้าชี้พวกเขาไปยังชนชาติยิวและถามว่า เราจะต้องปล่อยให้พี่น้องของเราดำเนินไปตามหนทางเดียวกันแห่งการขัดขืนอย่างมิดบอดนั้น จนถึงวาระสุดท้ายแห่งเวลาตลอดหรือ? หากเคยมีชนชาติใดต้องการยอมเฝ้าผู้สัตย์จริงและซื่อสัตย์ ผู้ซึ่งจะไม่สงบนิ่ง ผู้ซึ่งจะร้องทั้งกลางวันและกลางคืน ประกาศคำเตือนที่พระเจ้าได้ประทานไว้ ชนนั้นก็คือเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส ผู้ที่ได้รับความสว่างยิ่งใหญ่ ได้รับโอกาสอันเป็นพระพร ผู้ซึ่งเช่นเดียวกับคาเปอร์นาอุม ได้รับการยกขึ้นถึงสวรรค์ในด้านสิทธิพิเศษ พวกเขาจะต้องเพราะไม่ใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านั้น จึงถูกปล่อยให้ในความมืดที่สอดคล้องกับความยิ่งใหญ่ของแสงสว่างที่ได้รับแล้วหรือ?”

“ข้าพเจ้าปรารถนาจะวิงวอนพี่น้องของเราผู้ที่จะมาชุมนุมกันในการประชุมสมัชชาใหญ่ ให้เอาใจใส่ข่าวสารที่ประทานแก่ชาวเลาตีเซีย สภาพแห่งความตบอดของเขาทั้งหลายนั้นช่างเป็นเพียงไร! เรื่องนี้ได้ถูกนำเสนอแก่ท่านครั้งแล้วครั้งเล่า แต่ความไม่พอใจของท่านต่อสภาพฝ่ายจิตวิญญาณของตนยังไม่เลิกซึ่งและเจ็บปวดเพียงพที่จะก่อให้เกิดการปฏิรูป ‘เพราะท่านกล่าวว่า ข้าพเจ้ามีแล้ว และเพิ่มพูนด้วยทรัพย์สินสมบัติ และไม่ต้องการสิ่งใดเลย; และท่านมิได้รู้ว่าท่านเป็นคนทุกข์ยาก และน่าสมเพช และยากจน และตบอด และเปลือยกาย’ ความผิดแห่งการหลอกลวงตนเองตกอยู่เหนือคริสตจักรทั้งหลายของเรา ชีวิตฝ่ายศาสนาของคนเป็นอันมากเป็นเรื่องมุสา” Manuscript Releases, volume 16, 106, 107.

“คาเปอร์นาอุม” เป็นเมืองที่พระเยซูทรงเลือกให้เป็นเมืองของพระองค์เอง

“ที่คาเปอร์นาอุม พระเยซูทรงพำนักอยู่ในช่วงระหว่างการเสด็จไปมาในการเดินทางของพระองค์ และที่นั่นจึงเป็นที่รู้จักกันว่า ‘เมืองของพระองค์เอง’ เมืองนั้นตั้งอยู่บนฝั่งทะเลกาลิลี และใกล้กับเขตแดนของที่ราบอันงดงามแห่งเคนเนซาเรีย หากมิได้ตั้งอยู่บนที่ราบนั้นโดยตรง” The Desire of Ages, 252.

พระคริสต์ทรงเลือกคาเปอร์นาอุมดังที่พระองค์ได้ทรงเลือกกรุงเยรูซาเล็มมาแล้วแต่โบราณ.

และเราจะยกให้แก่บุตรของเราหนึ่งเผ่า เพื่อดาวิดผู้รับใช้ของเราจะมีประทับอยู่ต่อหน้าเราในกรุงเยรูซาเล็มเสมอ คือเมืองซึ่งเราได้เลือกไว้สำหรับตั้งนามของเรา ณ ที่นั่น 1 พงศกษัตริย์ 11:36

พระคริสต์ทรงเลือกแอ๊ดเวนติสม์ให้เป็นนครของพระองค์ในปี 1844 และภายในปี 1863 แอ๊ดเวนติสม์ได้สร้างนคร “เยรีโค” ขึ้นใหม่ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งความสบายและความมั่งคั่งแบบเลาตีเซีย ดังเช่นอิสราเอลในสมัยโบราณ ก็เป็นเช่นนั้นกับอิสราเอลสมัยใหม่ด้วย แอ๊ดเวนติสม์เชื่อว่าตนเป็นพลเมืองแห่งนครพิเศษของพระเจ้า แต่พวกเขาได้ปฏิเสธ “ความสว่างอันยิ่งใหญ่” ซึ่งเป็นสิ่งที่ให้หลักฐานแห่งความเป็นพลเมือง เปรียบเสมือนซีโลห์ในสมัยของเอลี โหฟนี และฟีเนหัส

แอ็ดเวนติสซึมจะถูกพิพากษาตาม “ความสว่างอันยิ่งใหญ่” ที่พวกเขาได้รับโอกาสให้รับไว้

“ท่ามกลางบรรดาผู้ที่อ้างตนว่าเป็นบุตรของพระเจ้า ได้มีการสำแดงความอดทนน้อยเพียงใด ได้มีการกล่าวถ้อยคำอันขมขื่นมากเพียงใด ได้มีการประณามผู้ที่มีได้อยู่ในความเชื่อของเรามากเพียงใด หลายคนได้มองผู้ที่สังกัดคริสตจักรอื่นว่าเป็นคนบาปใหญ่หลวง ทั้งที่องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงมองพวกเขาเช่นนั้น ผู้ที่มองสมาชิกของคริสตจักรอื่นในลักษณะเช่นนี้ จำเป็นต้องถ่อมตนลงภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า ผู้ที่พวกเขาประณามนั้นอาจได้รับความสว่างเพียงเล็กน้อย มีโอกาสและอภิสิทธิ์เพียงน้อยนิด หากพวกเขาได้รับความสว่างอย่างที่สมาชิกจำนวนมากในคริสตจักรของเราได้รับ พวกเขาอาจก้าวหน้าไปได้ไกลกว่ามาก และเป็นตัวแทนแห่งความเชื่อของตนต่อโลกได้ดียิ่งกว่า สำหรับผู้ที่โง่เขลาถึงความสว่างของตน แต่กลับมิได้ดำเนินตามความสว่างนั้น พระคริสต์ตรัสว่า ‘แต่เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ในวันพิพากษา เมืองไทรและเมืองไซดอนจะรับโทษเบากว่าท่าน และเจ้าคาเปอร์นาอุม [เขเวเนห์เดียร์แอ็ดเวนติส ผู้ได้รับความสว่างมาก] ซึ่งถูกยกขึ้นถึงสวรรค์ [ในด้านอภิสิทธิ์] จะต้องถูกเหวี่ยงลงสู่นรก เพราะว่าถ้าการอัศจรรย์ทั้งหลายซึ่งได้กระทำท่ามกลางเจ้าถูกกระทำในเมืองโสโดม เมืองนั้นก็คงจะยังคงอยู่จนถึงทุกวันนี้ แต่เรากล่าวแก่ท่านว่า ในวันพิพากษา แผ่นดินเมืองโสโดมจะรับโทษเบากว่าเจ้า’ ครั้นนั้นพระเยซูตรัสตอบว่า ‘ข้าแต่พระบิดา องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสวรรค์และแผ่นดินโลก ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ เพราะพระองค์ได้ทรงซ่อนสิ่งเหล่านี้ไว้จากผู้มีปัญญาและผู้รอบรู้ [ตามที่เขาประเมินตนเอง] และได้ทรงสำแดงสิ่งเหล่านี้แก่ผู้เขลาวิญ”

“และบัดนี้ เพราะเจ้าทั้งหลายได้กระทำการทั้งสินเหล่านี้ พระเจ้าตรัสดังนี้ และเราได้พูดกับเจ้า ตั้งแต่เช้าตรู่และพูดอยู่เสมอ แต่เจ้ามิได้ฟัง และเราได้เรียกเจ้า แต่เจ้ามิได้ตอบ เพราะฉะนั้น เราจะกระทำแก่พระนิเวศนี้ ซึ่งเรียกตามนามของเรา ซึ่งเจ้าวางใจนั้น และแก่สถานซึ่งเราได้ให้แก่เจ้าและแก่บรรพบุรุษของเจ้า ดังที่เราได้กระทำแก่ซีโลห์ และเราจะขับไล่เจ้าออกไปให้พ้นจากสายตาของเรา ดังที่เราได้ขับไล่พี่น้องทั้งสินของเจ้า คือเชื้อสายทั้งหมดของเอฟราอิม”

“องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสถาปนาสถาบันต่าง ๆ อันมีความสำคัญยิ่งไว้ท่ามกลางเรา และสถาบันเหล่านั้นจะต้องได้รับการบริหารจัดการ มิใช่ตามอย่างที่สถาบันฝ่ายโลกบริหารกัน หากแต่ตามระเบียบของพระเจ้า สถาบันเหล่านั้นจะต้องได้รับการบริหารโดยมีสายตาที่เพ่งตรงไปยังพระสิริของพระองค์แต่เพียงประการเดียว เพื่อว่าโดยทุกวิถีทาง จิตวิญญาณที่กำลังพินาศจะได้รับความรอด คำพยานทั้งหลายของพระวิญญาณได้มาถึงประชากรของพระเจ้าแล้ว กระนั้นก็ดี หลายคนหาได้ใส่ใจต่อคำตักเตือน การเตือนสติ และคำแนะนำไม่”

“บัดนี้ จงฟังสิ่งนี้เถิด โอ คนชาติที่โง่เขลาและปราศจากความเข้าใจ ผู้มีตาแต่ไม่เห็น ผู้มีหูแต่ไม่ได้ยิน เจ้าไม่ยำเกรงเราหรือ พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ เจ้าไม่ตัวสั่นต่อหน้าของเราหรือ ผู้ซึ่งได้วางทรายไว้เป็นเขตแดนของทะเล เป็นข้อกำหนดถาวรซึ่งมันจะสว่างละเมิดไม่ได้ และแม้ว่าคลื่นของมันจะขัดกระหน้า มันก็ไม่อาจมีชัยได้ แม้มันจะคำราม มันก็ไม่อาจลวงข้ามได้ แต่ชนชาตินี้มิได้ตั้งใจและกบฏ พวกเขาได้หันเหไปและจากไปแล้ว และเขาทั้งหลายมิได้กล่าวในใจของตนว่า บัดนี้ให้พวกเรายำเกรงพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา ผู้ประทอนฝน ทั้งฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดู ตามกาลของมัน พระองค์ทรงส่งวอนสัปดาห์ทั้งหลายที่กำหนดไว้แห่งฤดูเกี่ยวให้แก่เรา ความชั่วช้าของพวกเจ้าได้พราวสิ่งเหล่านี้ไป และบาปของพวกเจ้าได้ยับยั้งสิ่งดีทั้งหลายไว้จากพวกเจ้า.... พวกเขามีได้พิพากษาคดี คือคดีของลูกกำพร้าพ่อ ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังรุ่งเรือง

และสิทธิของคนขัดสนพวกเขาก็มิได้พิพากษา เราจะไม่ลงโทษเพราะสิ่งเหล่านี้หรือ พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้
จิตวิญญาณของเราจะไม่แก้แค้นต่อประชาชาติเช่นนี้หรือ?”

“องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงถูกบังคับให้ตรัสหรือว่า ‘เจ้าอย่าอธิษฐานเพื่อชนชาตินี้เลย
อย่าเปล่งเสียงร้องทูลหรือคำอธิษฐานเพื่อเขาทั้งหลาย และอย่าวิงวอนต่อเราเพื่อพวกเขาเลย
เพราะเราจะไม่ฟังเจ้า?’ เพราะฉะนั้น ฝนจึงถูกยับยั้งไว้ และไม่มีฝนปลายฤดู.... ตั้งแต่นั้นไป
เจ้าจะไม่ร้องทูลต่อเราหรือว่า พระบิดาของข้าพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้นำแห่งวัยเยาว์ของข้าพระองค์?”
Review and Herald, August 1, 1893.

เราจะพิจารณา “ความสว่างอันยิ่งใหญ่” ที่ได้ประทานแก่ William Miller
เกี่ยวกับพระธรรมวิวรณ์ต่อไปในบทความถัดไป

“เมื่อพระคริสต์เสด็จมาในโลกเพื่อทรงเป็นแบบอย่างแห่งศาสนาแท้
และเพื่อทรงยกชูหลักการซึ่งควรปกครองจิตใจและการกระทำของมนุษย์
ความเท็จได้หยั่งรากลึกยิ่งนักในบรรดาผู้ที่เคยได้รับความสว่างอันยิ่งใหญ่
จนพวกเขาไม่เข้าใจความสว่างนั้นอีกต่อไป
และไม่มี ความโน้มเอียงที่จะละทิ้งจารีตประเพณีเพื่อรับความจริง พวกเขาปฏิเสธพระอาจารย์จากสวรรค์
พวกเขาตรึงพระเจ้าแห่งพระสิริไว้บนกางเขน เพื่อจะได้รักษาธรรมเนียมและสิ่งประดิษฐ์ของตนเองไว้
วิญญาณเดียวกันนี้เองกำลังสำแดงอยู่ในโลกทุกวันนี้ มนุษย์ไม่เต็มใจที่จะค้นคว้าความจริง
เกรงว่าจารีตประเพณีของตนจะถูกรบกวน และระเบียบแบบแผนใหม่จะถูกนำเข้ามา
ในหมู่มนุษยชาติมีแนวโน้มที่จะผิดพลาดอยู่เสมอ
และโดยธรรมชาติมนุษย์ย่อมเอนเอียงที่จะยกย่องแนวความคิดและความรู้ของมนุษย์ขึ้นอย่างสูง
ขณะที่สิ่งซึ่งเป็นของพระเจ้าและนิรันดร์กลับมิได้รับการยกย่องเห็นหรือชื่นชมคุณค่า” Counsels on
Sabbath School Work, 47.